

U vreme kikindskog festivala u čast bundeve, koja se samo u ovom kraju Banata naziva ludajom, u okviru Ulice preduzetnika, pažnju nam je privukao štand koji je zauzeo najveću površinu, a raznovrsni proizvodi u svim bojama jednostavno su mamilili mirisima, svežih šarenih plodova sa njiva, bašta, voćnjaka... Bio je to štand Udruženja poljoprivrednih proizvođača „Banatska lenija“ osnovanog 2003. godine, u nameri da okupi i organizuje poljoprivrednike sa teritorije kikindske opštine. Nazvano je jedinstvenim i originalnim imenom LENIJA, što je stari naziv za poljski put kroz njivu.

Po rečima Tanje Ač, menadžera Udruženja, poslednje tri godine ovo Udruženje sa Upravnim odborom i direktorom Nikolom Filipovićem, krupnim koracima ide napred, i danas broji 272 člana koji deluju u osam sekcija: ratarstvo, povrtarstvo, voćarstvo, vinogradarstvo, cvećarstvo, organska proizvodnja, stočarstvo i seoski turizam. Ima svoju kancelariju u Kikindi, u Ulici Braće Laković 35, sa radnim vremenom od 9 do 13 časova. Udruženje kao takvo nije profitabilno, ne prodaje i ne kupuje, nego spaja proizvođače i prerađivače, a finansira se putem projekata, članarina i slično.

-Ideju udruživanja započeli su povrtari, iz razloga što oni imaju proizvodnju na malim površinama i kao takvi, kao mali i kao pojedinci, nisu mogli da se pojavljuju na tržištu- izjavila je Tanja Ač i dodala:

-To se pokazalo kao pun pogodak, jer i danas, osim što imamo sve više članova, proizvođači koji su hteli nešto da iznesu da prodaju, mogli su da izlože na našem zajedničkom štandu. Na ovoj i sličnim manifestacijama naši članovi nemaju potrebe da zakupljuju samostalno prostor, a ovako smo i veći i lepši. Među našim članovima nalaze se i veliki proizvođači, ali većina je malih koji ne mogu sami da nastupaju na tržištu. Udruženje s toga, ima za cilj da grupiše i spaja manja gazdinstva, da ih povezuje sa otkupljivačima i prerađivačima.

Jedan od najvećih aktivnosti udruženja je projekat „Dani poljoprivrede“ koji podrazumeva edukaciju članova putem seminara i predavanja, zimsku školu, posete sajmovima i centralni deo, manifestaciju „Moja bašta“, na kojoj je praktičan prikaz svega onoga što su članovi

Udruženja tokom godine uradili. Projekat „Maja bašta“ je jedna zaista posebna manifestacija koja se održava početkom septembra u centru Kikinde, i iz godine u godinu privlači sve više izlagača, ali i posetilaca.

I dok se u drugim gradovima šire industrijske zone, dotle se u Kikindi planira otvaranje

agro zone, jer je Kikinda sve poznatija kao poljoprivredna erija. Lokalne vlasti će za potrebe svojih sugrađana-proizvođača, uskoro otvoriti radnu poljoprivrednu zonu, koja je zamišljena da ima tri celine: oglednu parcelu, za rasad voća i povrća za semenske kuće; na drugoj bi članovi Udruženja postavili pet plastenika; treća celina bi podrazumevala smeštajne objekte i hale za preradu, kao i mini hladnjače, sušaru, sortirku, pakericu, i sl.

Radi pomoći poljoprivrednicima, lokalna samouprava učestvovaće i u kupovini dela veletržnice u Beogradu, na kojoj će povrtari i svi oni koji se bave plasteničkom proizvodnjom, imati sigurno tržište dvomilionskog grada za prodaju svojih proizvoda.

Kikinda je danas sedište Severnobanatskog okruga i nalazi se na severoistoku Autonomne Pokrajine Vojvodine i Republike Srbije, na tromeđi sa Mađarskom i Rumunijom obuhvata devet sela - Mokrin, Iđoš, Sajan, Bašaid, Banatska Topola, Rusko Selo, Novi Kozarci, Banatsko Veliko Selo i Nakovo. Nekada je bila poznata po metalkoj industriji (Livnica Kikinda), industriji građevinskog materijala (Toza Marković), prehrambenoj industriji (Banini, Kikindski mlin), hemijskoj industriji (Metanolsko-sircetni kompleks Kikinda), ali se danas Kikinda sve više spominje po svojem prirodnom resursu, plodnom zemljištu. Kikindska zemlja možda nije najpogodnija za proizvodnju šargarepe, koja bolje uspeva na drugim mestima, ali što se tiče paradaja, kupusa i svih ostalih kultura ova zemlja je odlična. Proizvodnja se osavremenjava sa plastenicima, mada ima proizvođača koji proizvode napolju i zalivaju ručno do onih gde su postavljeni sistemi za navodnjavanje kap po kap ili sa rasprskivačima, sve zavisi od gazdinstva do gazdinstva.

-Ljudi shvataju da je u poljoprivrednoj proizvodnji budućnost i mnogi koji su ostali bez posla okrenuli su se zemlji, jer su možda imali jutro ili dva, pa ostavši bez izbora krenuli su da se bave poljoprivredom. Svako ko god je zainteresovan, ko radi pošteno, kako treba da se radi, uvek je dobro došao u naše Udruženje - rekla je na kraju Tanja Ač, i na najlepši način oslikala ono što je na nedavno završenom Prvom dunavskom biznis forumu posvećenom sprovođenju Dunavske strategije u Novom Sadu istakao Miroslav Vasin, Pokrajinski sekretar za rad, zapošljavanje i ravnopravnost polova. Projekat „Vojvodina ne žitnica nego bašta“će biti prvi

strateški pravac razvoja poljoprivrede, jer transformacija poljoprivrede u kojoj se forsira gajenje povrća, voća, na malim i srednjim parcelama, na koje će se naslanjati prerađivačka industrija, odnosno proizvodnja hrane, između ostalog, obezbeđuje mnogo veći boroj radnih mesta, a to je primarni cilj razvoja buduće, moderne Vojvodine.

